

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-5 У 15398/17
Дана 23.08.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Снежане Алексић, председника већа, Биљане Стојановић и Драгане Максимовић, чланова већа, са судским саветником Маријом Ристић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. ..., ..., кога заступа пуномоћник Борис Васојевић, адвокат из Пријепоља, Валтерова 116, против тужене Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки, Београд, ради поништаја решења број 4-00-921/2017 од 25.08.2017. године, са заинтересованим лицем Б.Б. ..., ..., у предмету јавних набавки, након одржане усмене јавне расправе 21.06.2019. године, у нејавној седници већа одржаној дана 23.08.2019.године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки број 4-00-921/2017 од 25.08.2017. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

II **ОБАВЕЗУЈЕ СЕ** Републичка комисија за заштиту права у поступцима јавних набавки, да тужиоцу А.А. ..., ..., накнади трошкове управног спора у укупном износ од 36.790,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде, са законском затезном каматом од дана истека рока за добровољно извршење, до коначне исплате.

Образложење

Оспореним решењем у ставу првом диспозитива одбија се захтев за заштиту права тужиоца као подносиоца захтева, поднет у отвореном поступку јавне набавке добара – лепак за траке са платном, ЈН бр. 3100/0516/2016, за који је позив за

подношење понуда објављен на Порталу јавних набавки 31.08.2016. године, наручиоца ЈП ЕПС Београд, Огранак "ТЕ-КО" Костолац, као неоснован; у ставу другом диспозитива одбија се захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка заштите права, као неоснован.

У тужби поднетој овом суду дана 11.10.2017. године и речи на расправи, тужилац, преко пуномоћника, оспорава законитост решења туженог органа. Наводи да је у спроведеном отвореном поступку јавне набавке добара првобитно заинтересовано лице оцењено као најбољи понуђач и да му је наручилац доделио уговор. Тужилац је, као другопласирани, поднео захтев за заштиту права, који је захтев наручилац усвојио, поништио претходну одлуку и донео нову којом је тужиоцу доделио уговор одлуком од 26.12.2016. године. Заинтересовано лице је против ове одлуке поднело захтев за заштиту права, који захтев је тужена усвојила и делимично поништила јавну набавку решењем број 4-00-99/2017 од 26.04.2017. године. Тужилац је против овог решења поднео тужбу у предмету овога суда I-6 У 8224/17, који предмет још није решен. Истиче да је тужена неправилно утврдила чињенично стање и погрешно применила материјално право. Наиме, тужилац код поднетог првог захтева није имао сазнање, већ само сумњу да предузеће Б.Б. има неплаћене обавезе по основу јавних прихода, а такву сумњу је имао и код писања другог захтева, а исте су потврђене тек 30.06.2017. године када је на сајту АПР-а објављен финансијски извештај за спорну годину наведеног предузећа и тај доказ је тужилац доставио туженој, па уместо да о истом тужена расправља она наводи да је такав захтев тужилац већ истицао, што није тачно. Грешком тужене је за тужиоца настала штета, јер да је из поступка јавне набавке дисквалификован Б.Б., као првопласирани, тужилац би закључио уговор са наручиоцем. Сматра да је закон повређен на његову штету, па предлаже да суд тужбу уважи, поништи оспорено решење и обавезе туженог да тужиоцу накнади материјалну штету у износу од 5.033.700,00 динара и да му накнади трошкове управног спора за састав тужбе износ од 30.000,00 динара, заступање тужиоца на одржаној расправи износ од 31.500,00 динара и таксе по одмерењу суда, све са законском затезном каматом почев од правноснажности пресуде до коначне исплате, у року од 15 дана од дана пријема пресуде. Законски заступник тужиоца је у речи на расправи истакао да прихвата наводе пуномоћника тужиоца.

Тужба је достављена туженом органу, који је у образложеном одговору на тужбу у свему остао при разлозима изнетим у оспореном решењу и предложио да се тужба одбије, као неоснована.

Тужба је достављена заинтересованом лицу Б.Б. ..., а одговор на тужбу је доставио адвокат Славољуб Станковић из Пирота, који није доставио пуномоћје за заступање заинтересованог лица у овом управном спору.

Испитујући оспорени акт у смислу члана 41. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), након одржане усмене јавне расправе у смислу члана 2., члана 33. став 1., члана 34. став 2. и 38. Закона о управним споровима, у присуству пуномоћника тужиоца и законског заступника тужиоца, а у одсуству уредно позваног туженог органа и заинтересованог лица, на коју су изведени докази увидом и читањем списка предмета органа достављених уз одговор на тужбу туженог, Управни

суд је нашао да је тужба основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је у отвореном поступку јавне набавке добара-лепак за траке са платном, ЈН број 3100/0516/2016, за који је позив за подношење понуде објављен на порталу јавних набавки 31.08.2016. године, наручиоца ЈП “ЕПС” Београд, огранак “ТЕ-КО” Костолац, донета одлука о додели уговора број Е.01.551452/1-16 од 26.12.2016. године, којом је уговор додељен понуђачу А.А. .... На наведену одлуку о додели уговора понуђач Б.Б. ... је поднео захтев за заштиту права. Републичка комисија је решењем број 4-00-99/17 од 26.04.2017. године усвојила захтев за заштиту права понуђача Б.Б. ..., као основан, и делимично поништила предметни поступак јавне набавке и то у делу стручне оцене понуда и доношења одлуке о додели уговора број Е.01.551452/1-16 од 26.12.2016. године. Против наведеног решења од 26.12.2016. године А.А. ... поднео је тужбу Управном суду. Комисија је свим понуђачима упутила захтев за продужење рока важења понуде дана 30.05.2017. године и понуђачи су се изјаснили да остају при условима из поднетих понуда и да продужавају рок важења поднетих понуда. Након тога комисија наручиоца је поновила фазу стручне оцене понуда, па је након спроведене стручне оцене понуда наручилац донео одлуку о додели уговора јавне набавке број Е.05.01-294284/1-17 од 14.06.2017. године којим је уговор о јавној набавци добара-лепак за траке са платном, додељен понуђачу Б.Б. ..., чија је понуда евидентирана код понуђача под бројем 600 од 30.09.2016. године благовремена одговарајућа, прихватљива и прворангирана, са понуђеном ценом у износу од 2.523.195,00 динара без ПДВ-а. Против наведене одлуке захтев за заштиту права поднео је тужилац А.А. .... Републичка комисија је испитијућу основаност предметног захтева за заштиту права, а након прегледа достављене документације у наведеном поступку јавне набавке, донела оспорено решење од 25.08.2017. године којим је одбила захтев за заштиту права подносиоца захтева А.А. ..., поднет у отвореном поступку јавне набавке добара-лепак за траке са платном, ЈН број 3100/0516/2016, за који је позив за подношење понуда објављен на порталу јавних набавки од 31.08.2016.године, наручиоца ЈП “ЕПС” Београд, огранак “ТЕ-КО” Костолац, као неоснован, а у ставу 2. диспозитива оспореног решења одбила захтев подносиоца захтева за накнаду трошкова поступка заштите права, као неоснован.

Међутим, увидом у списе предмета Управног суда I-5 У 8224/17, суд је утврдио да је по тужби овде тужиоца, поднетој ради поништаја решења Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки број 4-00-99/2017 од 26.04.2017. године, којим је усвојен као основан захтев за заштиту права подносиоца захтева Б.Б. ... и делимично поништен отворени поступак јавне набавке добара-лепак за траке са платном, ЈН број 3100/0516/2016, у делу прегледа и стручне оцене понуда који је садржан у извештају о стручној оцени понуда број Е.05.01-497295/1-16 од 29.11.2016. године, као у делу доношења одлуке о додели уговора број Е.05.01-551452/1-16 од 26.12.2016. године, Управни суд пресудом I-5 У 8224/17 од 23.08.2019. године тужбу уважио, поништио решење број 4-00-99/2017 од 26.04.2017. године и предмет вратио Републичкој комисији за заштиту права у поступцима јавних набавки на поновно одлучивање.

Како је решење тужене Републичке комисије за заштиту права у поступцима

јавних набавки од 26.04.2017. године поништено и предмет враћен надлежном органу на поновно одлучивање, Управни суд је нашао да и оспорено решење од 25.08.2017. године, треба поништити. Ово са разлога што је решење тужене Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки број 4-00-99/2017 од 26.04.2017. године, било правни основ за доношења оспореног решења од 25.08.2017. године, па како је пресудом Управног суда I-5 У 8224/2017 од 23.08. 2019. године решење од 26.04.2017. године поништено, то је отпао правни основ да оспорено решење остане на снази. Наиме, решењем тужене Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки од 26.04.2017. године делимично је поништен отворени поступак јавне набавке добара и то у делу прегледа и стручне оцене понуда која је садржана у извештају као и у делу доношења одлуке о додели уговора, па је у поновном поступку наручилац поступајући по наведеном решењу донео одлуку о додели уговора број Е.05.01-294284/1-17 од 14.06.2017. године против које је тужилац поднео захтев за заштиту права, који је одбијен оспореним решењем.

Са изнетих разлога, Управни суд је, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, применом одредбе члана 40. став 2. у вези са чланом 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива пресуде, с тим што је тужена у смислу одредбе члана 69. став 2. истог закона везана примедбама суда наведеним у овој пресуди.

Што се захтев тужиоца за накнаду штете тиче суд о истом није одлучивао, јер је нашао да утврђено чињенично стање не пружа позудан основ за то, а тужилац, у смислу члана 45 Закона о управним споровима, може свој захтев остварити у парничном поступку пред надлежним судом.

Одлуку о трошковима спора суд је донео на основу члана 66. и 67. Закона о управним споровима, члана 153. став 1., 154. и 163. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...87/18), који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, па је тужиоцу, који је успео у спору, с обзиром на вредност предмета спора од 2.523.195,00 динара- цена из одлуке о додели уговора, досудио трошкове управног спора у укупном износу од 36.790,00 динара, и то: за састав тужбе од стране пуномоћника из реда адвоката износ од 16.500,00 динара, заступање тужиоца од стране пуномоћника из реда адвоката на расправи износ од 18.000,00 динара по Тарифном броју 42. став 1. у вези тарифног броја 13. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“, број 121/2012), за судску таксу на тужбу износ од 390,00 динара и пресуду износ од 1.900,00 динара, са законском затезном каматом досуђеном у смислу члана 277. став 1., 278. и 324. Закона о облигационим односима ("Службени лист СФРЈ", број 29/78...57/89) и ("Службени лист СРЈ", број 31/93), од истека рока за добровољно извршење до исплате, сагласно одлуци Уставног суда Уж 9130/13 од 19.11.2015. године, као у ставу II диспозитива пресуде. Суд није досудио тужиоцу трошкове управног спора за разлику до опредељених 30.000,00 динара за састав тужбе од стране пуномоћника из реда адвоката и за разлику до опредељених 31.500,00 динара за заступање тужиоца од стране адвоката на расправи, јер тражени износ није у складу са напред наведеном тарифом.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 23.08.2019. године, I-5 У 15398/17

Записничар
Марија Ристић, с.р.

Председник већа - судија
Снежана Алексић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ТП